

STALO SE

• Další přednášky Občanské poradny

Cyklus sedmi přednášek Radíme se s Charitou, ve kterém se Občanská poradna ve spolupráci s Psychiatrickou nemocnicí v Opavě preventivně věnuje finančním či právním problémům, stále pokračuje. V březnu proběhla přednáška na téma spotřebitelské gramotnosti, na níž Lucie Vehovská posluchače informovala například o právech spotřebitele, o rizicích podomního prodeje a předváděcích akcích včetně možnosti odstoupení a podmínek reklamace.

Ve čtvrtek 20. dubna pak pracovnice Občanské poradny představí klientům problematiku sociálních dávek. Přednáška, která začíná ve 13 hodin, přinese jejich přehled spolu s informacemi o tom, kdo a v jakých případech na ně má nárok.

• Radost nabízí velikonoční dekorace

Až do 12. dubna potrvá velikonoční prodejní výstava výrobků uživatelů a pracovníků sociálně terapeutické dílny Radost v budově ředitelství Charity Opava na ulici Přemyslovců v Jaktři. Při loňské premiéře se po velmi vkusných a levných velikonočních dekorativních výrobcích jen zaprášilo.

KALENDÁRIUM

• **24. dubna 1999** spustila Charita Opava své první **webové stránky**.

• **Před deseti lety**, tedy v **dubnu 2007**, se tzv. „Chopska“, tedy Charitní ošetrovatelsko-pečovateľská služba, rozčlenila na tři služby nové. Vznikla **Charitní ošetrovatelská služba** v čele s Brigitou Pohanělovou, **Charitní pečovatelská služba** s vedoucí Petrou Thiemlovou a **Charitní hospicová péče** s názvem POKOJNÝ PŘÍSTAV v čele s Libuší Smějovou.

• **Den zdraví pro občany Opavska** jsme uspořádali za velkého zájmu veřejnosti v dubnu roku **2014** v obchodním centru Breda & Weinstein.

• **Přednášku pod názvem „Jak se stát neziskovkou roku“** uspořádala Charita Opava v **dubnu 2015** v Schösslerově salónku v Obecním domě. Vystoupily K. Tomášová z Nadace rozvoje občanské společnosti a L. Stárková ze společnosti Sanek ponte.

V Denním stacionáři pro seniory se naši klienti v zimě nenudili

Celé zimní období se charitní Denní stacionář pro seniory musel vyrovnávat s vysokou nemocností zaměstnanců. Na službách, které stacionář poskytuje, to ale nebylo poznat. Naopak, kromě zajímavých akcí zde zvládli přijít i s novými metodami a technikami trénování paměti.

Ve stacionáři tak v zimním období zavedli nové formy muzikoterapie a kognitivního tréninku, určeného osobám, které zaznamenávají mírné znaky zapomínání až po lehkou míru demence. „Pro osoby s těžší formou demence, pro které může být kognitivní trénink náročný, nabízíme možnost reminiscenční terapie, v rámci které se pracuje s uchovanými vzpomínkami ze života seniora,“ vysvětluje vedoucí stacionáře Jana Řehulková. A jak tato terapie probíhá? Například formou kreslení, které je

velice zábavné a seniory velmi baví. Ve stacionáři také pro své klienty připravili sportovní hry, při kterých se rozdělili do tří družstev a absolvovali disciplíny hod míčkem, zapínání knoflíků, stavění kostek, zapínání kolíčků na prádlo a podobně. Na slavnostním vyhlášení výsledků pak byli za svou snahu odměněni i ti, kteří tentokrát na stupně vítězů nedosáhli.

V Denním stacionáři pro seniory ale v březnu nezapomněli ani na oslavu Mezinárodního dne žen. „Naši seni-

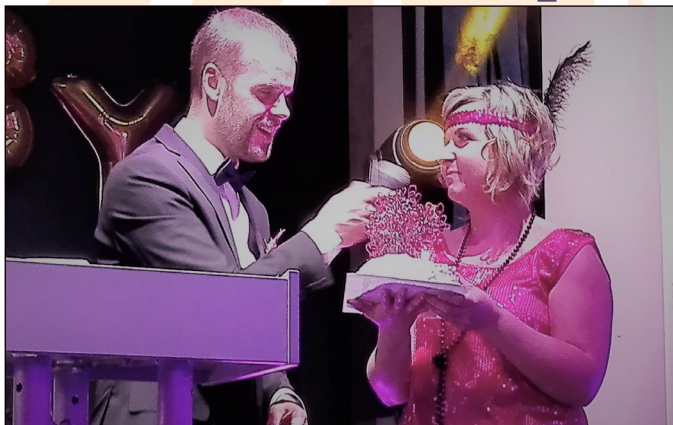
oři si stále pamatují, jak kdysi oslavovali v práci MDŽ, vzpomínají na to v dobrém, vždyť byli mladí a krásní, jak říkají, a mají proto hezké vzpomínky. My jsme jim chtěli alespoň trochu tyto chvíle připomenout příjemným posezením u hudby a krásného a dobrého poháru, který připravil náš personál,“ dodává Jana Řehulková.

Denní stacionář pro seniory svým klientům nabízí bohatý program i odbornou péči. Velkou pozornost zaměstnanci věnují fyzickým, psychickým, sociálním i duchovním potřebám každého člověka. Aktivitu v příjemném prostředí přispívají k intenzivnějšímu prožívání života i v období zásadního úbytku sil. Patří mezi ně právě trénování paměti, kondiční cvičení, pracovní činnosti, mezigenerační setkávání a společenské aktivity.

Jak je vidět, celou řadu běžných denních aktivit, které ve stacionáři připravují pro své klienty, zde zaměstnanci stále zdokonalují a obměňují. A nemocnost personálu na tom nic nemění.

RADOST slavila opravdu velkolepě

Až za 2.750 korun se na tradičním plese společnosti MONDELÉZ v sobotu 4. března v Kulturním domě Na Rybníčku vydražily výrobky a obrázky klientů sociálně terapeutické dílny Radost. Doznívající plesová sezóna tak uzavřela oslavy, jimiž si Radost děle než měsíc připomínala čtvrt století své existence.

Stromeček z perliček, který vytvořila uživatelka Radosti Šárka vydražila paní Petra Golová za 1.500 korun, obraz od Radima pak získal za reálných 1250,- pan Michal Švejdík. Společně s Radostí se dražby zúčastnili i kolegové ze Slezské di-

akonie z Krnova. „Velmi děkujeme společnosti MONDELÉZ za pozvání na tuto akci, za zakoupení našich výrobků do tomboly za 600 korun a především za podporu naší služby,“ říká vedoucí Radosti Lucie Lichá, která se dražby osobně zúčastnila.

Oslavy 25 let existence Radosti probíhaly pod názvem Žijí tady s námi. Od konce ledna mohli občané Opavy klienty dílen potkávat na netypických místech a v netypických rolích, například na zápasu prvotřídního BK Opava, kde pomáhali s trháním lístků, na velmi vydařeném výročním plese v kulturním domě Rybníček, vernisáži fotografů Můj svět ve Slezském zemském muzeu či jako uvaděče představení Hraběnka Marica ve Slezském divadle v Opavě.

„Chtěla bych připojit poděkování všem, kteří nám umožnili oslavit výročí mezi lidmi, naši klienti mají díky tomu spoustu krásných a zajímavých zážitků,“ děkuje Lucie Lichá. A podle reakcí okolí byla netypická setkání s klienty Radosti obohacující i pro veřejnost. Vždyť v poslání Radosti je uvedeno, že jeho pracovníci mají překonávat stigmatizaci lidí s mentálním postižením či duševní poruchou, začlenit je co nejvíce do běžné společnosti a přispět k tomu, aby je okolí přijímalo pozitivně. „A to se, myslím si, díky těmto oslavám opravdu povedlo,“ dodává Lucie Lichá.

V Mravenečku předvedli svým sponzorům stropní pojezd

V Denním stacionáři pro děti s kombinovanými vadami Mraveneček si vedou výpravnou kroniku o všem důležitém, co prožili. Ve středu 21. března do ní přibyl další zápis – Mraveneček navštívili někteří ze sponzorů, kteří přispěli na zakoupení stropního pojezdu, závěsného zařízení, které zde výrazně usnadní manipulaci s klienty.

Hosté akce s názvem Projedte se s Mravenečkou, mezi nimiž nechyběli vojáci opavské posádky Heliodora Píky kaplan Kamil Vícha a Patrik Lestly, Daniel Kozel z firmy DK 1 či Pavel Novotný za pořadatele akce Pomozte postiženým dětem, se mohli přímo na místě seznámit se zvedacím mobilním zařízením, na jehož pořízení se sami podíleli. Klient Mravenečku Ivo se před jejich zraky mohl díky stropnímu pojezdu přepravit bez velké námahy a pohodlně z masážního křesla

do relaxační místnosti na druhém konci Mravenečku. „Všem sponzorům, kteří přispěli na koupi tohoto zařízení, které neproplácí zdravotní pojišťovny, opravdu z celého srdce děkujeme,“ vyjádřila své díky vedoucí Mravenečku Jana Konopková, jejíž tým připravil pro přítomné také malé pohostění i prezentaci akcí, které v Mravenečku pro klienty pravidelně chystají. Na koupi stropního pojezdu, jehož pořízení přišlo Mraveneček na 900 tisíc korun, přispěl částkou

500 tisíc korun Moravskoslezský kraj z „Programu na podporu zvýšení kvality sociálních služeb poskytovaných v Moravskoslezském kraji na rok 2016“, zbytek peněz přidali sponzoři. Okresní fotbalový svaz na loňské charitativní akci „Pomozte postiženým dětem“ pro Mraveneček vybral od rady firem 366 tisíc korun, vojáci 53. pluku průzkumu a elektronického boje generála Heliodora Píky a 532. praporu elektronického boje zase loni před prázdninami uspořádali charitativní akci „Sportem pro děti“, jenž pro Mraveneček přinesla částku 34.452 korun. Společenskou akcí, kterou zakončil turnaj v kuželkách, natáčela Televize Polar.

Ceny za obrázek slona do Radosti

Výtvarnou soutěž u příležitosti instalace jedinečného preparátu slona indického ve své Historické výstavní budově na Komenského ulici v Opavě vyhlásilo před časem Slezské zemské muzeum v Opavě. A hned dvě ceny si z této soutěže odnesly klientky sociálně terapeutické dílny Charity Opava Radost.

Zájemci, kteří svůj talent předvedli prostřednictvím různých výtvarných technik, soutěžili v

několika kategoriích. V jedné z nich, kategorii seniři, získala čestné uznání Táňa Hrabínová, z

Radosti, a v kategorii dospělí obsadila klientka Radosti paní Jana Hertlová hned 1. místo! Obě oceněné dámy si převzaly ceny, jejich obrázky stejně jako kresby dalších oceněných autorů jsou vystaveny v hale Historické výstavní budovy Slezského zemského muzea.

„Máme talent! Jani a Táno, velké gratulace,“ připojuje se k blahopřejícím vedoucí Radosti Lucie Lichá.

Muzeum získalo kůži samce slona indického, který musel být utracen, od ZOO Ostrava. Práce na zhotovení preparátu slona probíhaly nejprve v prostorách preparátorské firmy v Ostravě-Hrabůvce a poté pokračovaly za plného provozu v hale Historické výstavní budovy Slezského zemského muzea. Návštěvníci se na výstavě dozvědí nejen základní informace o životě slona, ale také o problematice sloních nemocí a jejich výzkumu.

STANE SE

• Klub sv. Anežky chystá exkurzi i přednášku

Tři setkání plánují v dubnu v Klubu svatě Anežky. První v úterý 4. dubna v 16 hodin v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici bude mít informativní charakter, v úterý 11. dubna na členy čeká komentovaná prohlídka konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie. V úterý 18. dubna v pastoračním středisku minoritského kláštera na Masasykově třídě vystoupí Ing. F. Valdštýn s přednáškou „Biskup Bruno ze Schauenburka, prelát a politik“.

• Budeme stavět Májku

Příchod jara oslaví v pátek 28. dubna v 10 hodin dopoledne Charita Opava stavěním májky na dvoře svého ředitelství na ulici Přemyslovců v Jaktarži. Charitní májka letos ozdobí dvůr v Jaktarži již po páté. Poprvé to bylo v roce 2013 z popudu ředitele Charity Opava Jana Hanuše, kterému se nelíbilo, že dnešní doba posouvá staré tradice spíše do čarodějnických sfér. Tradiční slavnost vítání jara tak bude příležitostí k neformálnímu setkání se zaměstnanci a klienty, mezi něž Charita Opava zve zájemce z řad veřejnosti. Stejně jako v předchozích letech přijdou děti z jaktaržské Mateřské školy, chybět nebude ani občerstvení.

Napsali o nás

• Jak to má Charita Opava s EET

Počínaje březnem byla zahájena druhá vlna elektronické evidence tržeb (EET), do které mimo jiné spadají také stánkaři. Naši redakci zajímalo, jak jsou na EET připraveni v Opavě, kde 30. března začínou tradiční velikonoční a po nich farmářské trhy.

Pravidelně se lze na trzích setkat například se stánkem Charity Opava. V něm ale pokladu EET nenajdete. „Nás se elektronická evidence tržeb týkat nebude, protože jsme nezisková organizace, která nebyla zřízena za účelem podnikání. Příjmy, které Charita generuje, nejsou předmětem EET, a rozsah příjmů z naší vedlejší doplňkové činnosti jako třeba pronájem nemovitostí, je z EET vyloučen,“ řekla ekonomka Charity Opava Marie Zezulková.

Opavský a hlučinský Deník, 2. 3. 2017

„Setkal jsem se skoro se všemi, říká MUDr. Petr Štěpánek, který je již deset let od vzniku

MUDr. Petr Štěpánek s týmem Pokojného přístavu a zakladatelkou hospicového hnutí v ČR MUDr. Marií Svatošovou.

MUDr. Petra Štěpánka v Charitě Opava netřeba nijak zvlášť představovat. Narodil se v roce 1969, promoval v roce 1993 na Lékařské fakultě UK v Hradci Králové, je ženatý, s manželkou Lucií mají syna Pavla a dceru Stázinku. Nepovídali jsme si ale ani o praxi internisty a onkologa ve Slezské nemocnici v Opavě, ani o jeho hře na varhany, kterou dobře znají účastníci mší v kostele sv. Ducha v Opavě. Petr Štěpánek je totiž od počátku lékařem mobilního hospice Pokojný přístav. Což je letos v dubnu rovných deset let.

Prvního dubna to bude deset let, co zahájil službu mobilní hospic Charity Opava Pokojný přístav. A zároveň to bude deset let, co jste jeho lékařem. Což mimochodem znamená čtyřicetihodinovou pohotovost sedm dní v týdnu a 365 dní v roce... To se dá zvládnout?

Je trochu ostudou nás zdravotníků, že popud k založení Pokojného přístavu nevyšel právě od nás. S nápadem zřídit v Opavě mobilní hospic totiž přišel začátkem roku 2007 můj dobrý kamarád a vzácný člověk, ředitel Charity Opava Honza Hanuš. Protože jsem tehdy již sedm let pracoval na onkologii a s nevléčitelně nemocnými se setkával, požádal mě, zda bych v Pokojném přístavu nepracoval jako lékař-konzultant. Zpočátku se mi příliš nechtělo, měl jsem obavu, že mi přibude další práce. Velmi rychle jsem ale zjistil, že mi práce nepřibývá, spíše naopak. Sestry se začaly o naše domácí pacienty skvěle starat, já jsem se mohl spolehnout, že nemocní jsou 24 hodin v dobrých rukách se zajištěnou péčí, a potřebují-li pomoc, sestřička ochotně přijede za nimi. Dříve by museli být komplikovaně převáženi do nemocnic a často a možná i zbytečně přijímání na lůžko pro vážné příznaky a po-

tiže, které se daly vyřešit i domácím podáním léku, injekcemi či infuzemi. A zvládnout se to dá docela dobře. Naše sestry jsou zkušené, erudované. V dokumentaci nemocného mají uvedeny jednotlivé kroky a doporučení, jaký lék podat v té či oné situaci. Většinu konzultací se snažíme řešit během denní pracovní doby nebo navečer – sestry musí mít právo zavolat mi i v noci, ale pokud je dobře vedena úlevná léčba a léčba bolesti, stává se to třeba jen jednou za měsíc. A upřímně řečeno, my nemocniční lékaři se čtyřmi až pěti nočními službami za měsíc jsme na nějaký ten noční telefon dost zvyklí. Navíc ve službě konzultanta mi poslední dobou pomáhá další paní doktorka, internistka a onkoložka, se zkušenostmi s prací v domácím i mobilním hospici v Brně, a také milé kolegyně z ambulance léčby bolesti opavské nemocnice, které nám velmi pomáhají v péči o klienty. Nejsem na tuto práci sám. Ochoťni zastoupit jsou i jiní lékaři. Termín „mobilní hospic“ je odvozen od mobility zdravotního personálu, který nemocného navštěvuje v jeho bydlišti. Mohl by být odvozen i od termínu „mobilní telefon“. Tento úžasný vynález nám v práci neobyčejně pomáhá a konzultovat lze z jakéhokoliv místa na světě, kde je signál.

Za deset let již Pokojný přístav doprovodil jen na Opavsku přes tisíc lidí, nejstaršímu bylo přes sto, nejmladšímu jen jednadvaacet. To jste všechny opravdu osobně znal?

Ano, skoro se všemi jsem se setkal. Velmi často šlo o pacienty naší onkologické ambulance, kteří již dospěli do konečného stadia své nemoci. Pokud šlo o nemocné odjinud, mám-li o ně společně se sestrami pečovat, musím se seznámit s nimi, s jejich stavem, s jejich dokumentací. Nemohu ordinovat léčbu nemocnému, jehož vůbec neznám.

Deset let už je dostatečně dlouhá doba na bilancování. V čem vidíte největší přínos Pokojného přístavu pro občany Opavska?

Začali jsme více než předtím na Opavsku „vracet smrt domů“. Za deset let sestry sloužily více než tisícovce nemocných a valná většina z nich zemřela doma, uprostřed svých blízkých. Možná dochází k situacím, které nebyly dříve tak obvyklé – když pracovníci pohřební služby nesou zemřelého po chodbě panelového domu... Ale smrt je přece přirozeným zakončením života. Naši předkové uměli své blízké doma doprovázet. S pokrokem medicíny se smrt ve vyspělých zemích od poválečného období přesouvala z domova na lůžko nemocnic či léčeben, kde nemocní umírali většinou vzdáleni od svých blízkých. Také mám pocit, a někdy to říkám pracovníkům veřejné správy, že kritériem

pokrokivosti toho či onoho města není jen to, jak se stará o sport, kulturu a občanskou vybavenost, ale jaká je v tom prostředí péče o handicapované, ke kterým patří i umírající. Jinými slovy – funguje-li někde dobře hospic, ať již lůžkový, nebo mobilní, možná i v něčem trochu proměňuje atmosféru toho města a možná i do jisté míry kultivuje jeho obyvatele. Možná.

Ysvětlíte mi jako laikovi, v čem se mobilní, nebo chcete-li domácí hospic, liší například od domácích ošetrovatelské péče, známé také pod názvem homecar?

Hospic je zařízení, lůžkové nebo „mobilní“, které je určeno nemocným v terminálním stadiu pokročilé nemoci, často jde o nemoci nádorové, které mají „čitelnější“ prognózu, ale může jít o nemoci jiné. V blízkém období zpravidla v řádu týdnů, měsíců, někdy i dnů, je tedy očekáváno úmrtí tohoto nemocného. Ze zdravotnického hlediska je jim poskytována paliativní, tedy úlevná péče, která se neorientuje na vyléčení nebo stabilizaci stavu, což už ostatně nebývá možné, ale na maximální úlevu od bolestivých a nepříjemných příznaků, jako je například bolest, zvracení, zmatenost, neprůchodnost trávící trubice, rozpadající se nádorové rány. Hospic ale poskytuje širší péči - „doprovázení“, měl by nabídnout podle potřeb a přání nemocného službu dalších odborníků jako je psycholog, duchovní, sociální pracovník a podobně. Měl by tak trochu pečovat i o pečující rodinu blízkého. Hospicová péče se dělí na dva typy: obecnou a specializovanou. Obecnou hospicovou péči mohou poskytovat i laici nebo běžné agentury domácí péče – jde zpravidla o jednodušší úkony. Charita Opava však poskytuje specializovanou hospicovou péči, kdy stav klientů vyžaduje náročnou komplexní paliativní péči, kterou rodinní příslušníci nejsou schopni zvládat sami, a proto musí být zajištěna odborným personálem, sesterským a lékařským, který je v oblasti paliativní péče speciálně vzděláván a disponuje potřebnými zkušenostmi a vybavením.

Občas se zapomíná na to, že umírání je těžké a náročné nejen pro pacienta, ale že péči potřebuje také celá jeho rodina, která je mu nablízku. Jak se Pokojný přístav snaží zmírnit utrpení všech, kterých se týká?

které Pokojný přístav doprovázel,

mobility hospice Charity Opava Pokojný přístav jeho lékařem

Děkuji za tuto otázku. Pečující jsou na tom totiž někdy hůře, než opečovávaní. Sestry jsou u lůžka nemocného třeba hodinu denně, lékař jen někdy, oni ve dne v noci, právě na ně dopadá velká míra jeho utrpení. Jde o mnohdy zcela vyčerpávající službu. Za deset let existence Pokojného přístavu mě překvapilo, jak mnoho lidí je ochotno svým blízkým dosloužit doma. Často ale neví, jak na to, co dělat v té či oné situaci. Rada i pomoc sester, někdy lékaře, a jejich okamžitá nepřetržitá dostupnost vnáší do této náročné práce částečně klid. Sestry vypomůžou a pomohou zařídit nutné záležitosti i v době úmrtí. Nezřídká denní péče přeroste v přátelství mezi nemocným, jeho rodinou a personálem Pokojného přístavu, které přetrvává i po úmrtí. Mnohé příbuzné upřímně obdivují, co jako nezdravotníci dokázali zvládnout. Naše sestry zvou každoročně pozůstalé na podzimní bohoslužbu za zemřelé klienty a následné posezení. Pokaždé přichází dost lidí, překvapuje mě to. Je čas si popovídat, jak vše zvládli a jak to s odstupem času hodnotí. Ano, pokud o to pozůstalí stojí, jsme s nimi v kontaktu i nadále.

Myslím si, že pokud se rodina podílí na starosti o umírajícího, je jeho odchod sice smutný, ale snad snesitelnější. Často jim říkáme, že až pomine největší smutek, mají být právem hrdí, co pro svého blízkého vykonali. Jsou ale situace mnohdy velmi těžké a bolestné, zvláště když umírá mladší člověk, maminka nebo tatínek malých dětí. Je to i pro nás velmi náročné. Díky za to, že hospic tak dobře funguje, nepatří mně, ale především sestřím.

Ve Vaší lékařské praxi jsou smutné chvíle, kdy pacientům již nelze pomoci, vyvažovány okamžiky, kdy jim naopak Vaše léčba život zachrání. V hospici tomu tak ale není. Co je tím pozitivním, z čeho berete sílu a energii pro dlouhodobou službu v Pokojném přístavu?

Práce v hospici není hlavní náplní mé lékařské praxe, pracuji převážně na onkologické ambulanci a v době služeb i na interním oddělení. Ač má onkologie jako obor u široké veřejnosti všelijakou pověst, faktem zůstává, že většina pacientů s nádorovým onemocněním se vyléčí, další nemocní s pokročilou nádorovou nemocí i s výskytem vzdálených metastáz mohou dnes při dobré odpovědi na léčbu žít i několik let, dá se hovořit o chronické nádorové nemocí. Pacientů, kteří dospěli do již neléčitelného terminálního stadia nádorové ne-

moci, je menší část. Ale není lehké sdělovat příliš špatné zprávy...

Mnohem hůře jsou na tom sestřičky Pokojného přístavu. To ony se při své práci setkávají jen s nemocnými ve velmi vážném nebo terminálním stavu. O těchto nemocných víme, že jsou blízcí smrti. Já se s těmito pacienty setkávám jen někdy, na krátkou dobu, při návštěvě. Stačíme probrat zdravotní stav a potíže. Nemají čas se mi příliš svěřit i s dalším trápením. Sestry jsou naopak s těmito lidmi a jejich blízkými denně, mnohokrát s nimi

nesou tíhu dne, starostí a úzkostí. V tomto to mají nepoměrně těžší než já a především jim patří díky za vše dobré, co pro Pokojný přístav vykonaly.

Jde o práci pro sestry nesmírně psychicky vyčerpávající, nezvládl by ji každý. I ony samy by si zasloužily důkladnou péči. Často jsou na úrovni města a obce vyznamenávání ti, kteří jsou vidět – sportovci, muzikanti, ti, kteří se o něco zasloužili, nebo něco dokázali. Pro mě je skutečným hrdinou sestra, která sama musí usednout uprostřed noci, za jakéhokoliv počasí, s kufrem léků do auta, a odjet dvacet kilometrů za Opavu za někým, kdo potřebuje zmírnit své utrpení.

Mrzí nás, když slyšíme, bohužel někdy i od lékařů a zdravotníků, že nemocný, který potřebuje infuze a opiáty má jít raději do nemocnice, vymýšlejí si pro to nejroztodivnější medicínsko-právní argumenty, ale důvod je jiný... Nevím, jak se rozhodnou jednou oni sami, zda dobrovolně zvolí umírání v nemocnici. Možná ano. Tím snižují paliativní péči na nemocničním lůžku, v tomto se naše zdravotnictví výrazně a mnoho zlepšilo. Jde ale zpravidla o situace, kdy nemocnic nemůže již nabídnout „nic víc“, než to, co můžeme nemocnému poskytnout doma.

V Pokojném přístavu přichází do styku jen s lidmi, jejichž dny na tomto světě se již pomalu sčítají. Člověka u toho napadne otázka, na kterou Vy asi umíte odpovědět na rozdíl od mnoha laických názorů poučeně a odborně: je eutanázie skutečně krokem, který lze jednoznačně odsoudit?

Když přednáším o paliativní medicíně, vždy na toto téma dojde. Pokaždé posluchačům říkám: neztrácejte čas diskuzemi o eutanázii s politikem, který si z tohoto

zatěžující. Čím je medicína vyspělejší, tím se toto dilema prohlubuje. Jednou z otázek současné medicíny tedy není ani tak „co ještě dělat“, jako spíše „co již nedělat“. Na druhou stranu pozorují u nemocných z Pokojného přístavu zvláštní jev – přestože mají pokročilou nemoc, často v péči sester umírají později, než se předpokládalo. Mají denní péči, infuze, je snaha jim maximálně ulevit. Mnozí si toho velmi považují, třeba ve svém životě znali jen práci a starost o druhé, a o ně samotné nikdo dříve příliš nepečoval. Mnozí se na návštěvy sestřiček upřímně těší a někdy se jim pak ani nechce umírat.

Lidé moderní doby se před smrtí schovávají. Ve velkých městech už skoro polovina pohřbů probíhá bez obřadu, abychom se se smrtí a myšlenkami na svou konečnost nemuseli vypořádávat. A co Vy? Se smrtí se setkáváte denně, znáte ji velmi dobře. Bojíte se jí?

Mrzí mě, pokud se dozvím, že zemřel známý člověk a byl pohřben „bez pohřbu“. Každý má svou důstojnost a i jeho známí a blízcí mají mít možnost se s ním přijít rozloučit, zavzpomínat, poděkovat – ten člověk byl přece členem nějakého lidského společenství. Účastí na pohřbu vzdáváme úctu zemřelému a jeho blízkým dáváme najevo, že měl v našem životě místo. Vzpomeňme, jak vesnické pohřby v sobě nesly i určitý akt slavnostnosti a důstojnosti.

Smrt znám i neznám. Často přemýšlím i o své vlastní. Dívám-li se na své umírající nemocné, říkám si: zítřka na jejich místě klidně můžeš být ty. Jak si s tím poradíš? Nevím, jaký model umírání a smrti mi je přichystán. Pokud nesejdu z tohoto světa náhle a pokud budu vědět, že umírám, velmi rád bych neudělal ostudu mnoha svým nemocným, které jsem spolu s Pokojným přístavem doprovázel. Potkal jsem mnoho lidí velmi statečných, kteří i v závěru života a při všech útrapách v době umírání zůstali lidmi věcnými, citlivými, se zájmem nejen o sebe, ale i o ty kolem nich. Mnozí si až do poslední chvíle dokázali zachovat i specifický humor. V jejich umírání bylo i cosi krásného, hlubokého... Nevím, zda se to povede i mně. Každý z nás umírá vlastní smrtí, myslím, že každý člověk se této chvíli bojí a bát se budu i já. „Smrt není zlá, co zlé je, to umírání je,“ citovaly naše babičky úryvek z básně J. Wolker. Avšak má-li náš život mít ještě další horizont, rád bych se s mnohými z nich ještě jednou setkal.

www.JV-art.cz

- Originální, ručně vyráběná keramika
- Šité výrobky- ruční výroba (dekorativní výrobky)
 - Výšivky (loga, křestní roušky...)
- Prodej metráže - kvalitní bavlněné látky českých výrobců
 - Tkané koberce
 - Pohankové poštáře
 - Kompletační práce
 - Výroba na zakázku

Charita Opava
Přemyslovců 13/26, Opava 7, 747 07
IČ: 439 645 91, DIČ: CZ 439 645 91
číslo účtu: 154871941/0300
www.JV-art.cz

Kníže Hans Adam II. si z návštěvy Opavska odvezl zámek z Charity Opava

Někdejší hlava Lichtenštejnska kníže Hans Adam II. dostal při své březnové návštěvě Opavy od Charity Opava svůj zámek. Sídlo Lichtenštejnů, které stálo v Opavě od 14. století nedaleko Slezského zemského muzea, bylo zbořeno v roce 1892.

Při nedávných vykopávkách se jak z původní historické stavby, našly zbytky zdiva zámku, a to tak pozdější renezanční přestav-

by. Dvě zachovalé cihly ze zámku pak kníže Hans Adam II. obdržel ve čtvrtek 30. března během své návštěvy Opavy u příležitosti zahájení výstavy, která v Historické výstavní budově Slezského zemského muzea přibližuje rod Lichtenštejnů a jejich čtyři století trvající spojení s Opavou.

Hostitelé této vzácné aristokratické návštěvy si ale lámali hlavu nad tím, jak dvě historické cihly slavnostně zabalit či upravit. Nakonec to vyřešil vedoucí charitních Chráněných dílen sv. Josefa Tomáš Rychlý. „V historických pramenech jsem našel obrázky a popis zámku a připravil jeho co největší model, který jsem pak vypálil pomocí našeho nového laseru a sestavil,“ vysvětluje Tomáš Rychlý. Věrný model zámku s prosklenou střešou pak vytvořil ideální a originální schránku, ve které jsou umístěny obě historické cihly.

Kníže Hans Adam II. se do Opavy vrátil po dvou letech a opět zde strávil dva dny. Podle vedoucího

oddělení vnějších vztahů a zahraniční spolupráce opavské radnice Jaroslava Machovského totiž předchází návštěva knížete natolik nadchla, že už tehdy přislíbil letošní návštěvu. „Vazby Lichtenštejnů na Opavu jsou historicky velmi těsné. Vždyť znak bývalého opavského knížectví se dodnes nachází ve státním znaku Lichtenštejnska,“ dodává J. Machovský.

Model zámku a dvě historické cihly kníže Hans Adam II. převzal na neveřejném setkání v hotelu Koruna, kde během své návštěvy bydlel a byl z něj nadšený.

Ze své návštěvy si Opavy si tak tento aristokrat odváží také věrný model někdejšího zámku svého rodu, připravený v chráněných dílnách Charity Opava.

Ocenění pro fotografy z Charity Opava

Mezi oceněnými autory devátého ročníku fotosoutěže MŮJ SVĚT, kterým na slavnostní vernisáži ve čtvrtek 2. března v Historické výstavní budově Slezského zemského muzea v Opavě tleskalo asi sedmdesát návštěvníků. Byli také dva fotografové z Opavy. Svůj velký den zažíval bezpochyby Petr Musil, klient sociálně-terapeutické dílny Radost, který zvítězil v kategorii Jak to vidím já.

Hosty, mezi nimiž nechyběla většina vítězů, pozdravili členové odborné komise prof. Jindřich Štreit a dr. Jiří Siostrzonek spolu s ředitelkou Slezského zemského muzea Mgr. Janou Horákovou. Ti také postupně předávali oceněným památeční diplomy a další ceny, především pak chytré mobilní telefo-

ny, keramičtí andělé z charitních chráněných dílen či publikace Slezského zemského muzea. Kromě Petra Musily obdrželi čestné uznání poroty také vedoucí Radosti Lucie Lichá a Martin Žídek, za nějž cenu převzali oba rodiče, shodou okolností také zaměstnanci Charity Opava.

••• Krátce

• Biskup Lobkowicz se setká se seniory

V pořadí již desáté setkání seniorů s otcem biskupem Františkem Václavem Lobkowiczem se uskuteční v úterý 23. května na ostravsko-opavském biskupství v Ostravě. Jubilejní setkání začne v 9 hodin zápisem na biskupství, následovat bude mše svatá v kostele sv. Václava. Zájemci o toto setkání se mohou přihlásit do 17. května u M. Göttlicherové na telefonu 731 534 062, nebo u L. Kaňokové na telefonu 734 876 497.

• Přijďte na „Burza práce 2017“

Několik desítek vystavovatelů z řad zaměstnavatelů a široká nabídka volných pracovních míst v jedinečné atmosféře Multifunkční auly Gong v Dolních Vítkovicích v Ostravě. Taková bude akce s názvem „Burza práce 2017“, kterou pořádá Krajská pobočka Úřadu práce ČR v Ostravě. Krajská prezentace pracovních příležitostí se uskuteční ve středu 26. dubna mezi 9. a 17. hodinou. Návštěvníci získají přehled o tom, co v dnešní době na trhu práce firmy v regionu aktuálně nabízejí a o jaké profese mají především zájem. Těšit se mohou na individuální poradenství ze strany zástupců Úřadu práce ČR i odborného sociálního poradenství Občanské poradny Slezské Diakonie. Vše samozřejmě bezplatně. Burza práce 2017 se koná v rámci projektu Efektivní služby zaměstnanosti, který je spolufinancován z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu České republiky.

••• Listárna

Akce byla skvělá!

Chtěli bychom touto cestou upřímně poděkovat vedení Charity a zvláště pak celému kolektivu pracovníků charitní sociálně terapeutické dílny Radost za dlouholetou příkladnou péči o naše hendikepované děti. Máme velkou radost, že se denně mohou setkávat s lidmi sobě rovnými, se kterými vytvářejí „dobrou partu kamarádů“ díky svým vedoucím. Ty totiž umí vycílit co potřebují, ví jak s nimi pracovat a naladit je tak, aby opravdu kolem

nich byla spousta radostí. Umí je povzbudit i do činností, které by vůbec nikdy nevyzkoušeli a co víc, naučí je dělat věci, které by nás rodiče ani nenapadly.

Díky tomu víme, že můžeme klidně a spokojeně pracovat s myšlenkou, že je o naše „velké děti“ opravdu dobře postaráno a jsou v životě šťastné.

Zvláštní poděkování pak patří obětavé vedoucí p. Lucií Liché, za její velké pochopení, vstřícnost s jakou přistupuje ke každému, snaží se porozumět i požadavkům rodičů a

opatrovníků a tím vytváří nejen spokojenost všech klientů Radosti, ale i nás, kteří se o ně staráme doma.

Pevně věříme, že charitní Sociálně terapeutická dílna Radost bude nadále takto prospěšná a nikdy nebude zrušena a přejeme jí hlavně hodně zkušených, laskavých pracovníků obrněných trpělivostí a porozuměním, protože víme, že jejich práce je velmi náročná.

Stanislava a Jaroslav MUSILOVI, Opava

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozneniny v dubnu

oslaví naši charitní kolegové a spolupracovníci Mgr. Zuzana Bartáková, Renáta Běláková, Vojtěch Binar, Petr BSIRSKÝ, Ladislav FERKO, Dana HRUŠKOVÁ, Petra CHALUPOVÁ, Jaroslav JAŠEK, Kamila KUPKOVÁ, Lenka MAZUROVÁ, Ilona MICHALČIKOVÁ, Dana NEBOROVSKÁ, MgA. Martina NĚMCOVÁ, Pavel RYCHTA, Libuše SMĚJOVÁ, Karin ŠKROBÁLKOVÁ, Petr VOJTEK a Ludmila VOJTKOVÁ.

Přejeme vše dobré!

Kdo je pořád veselý, ničeho se nebojí, žádný pláč a žádné stesky, vždyť život je přece hezký.

Kdo se dívá kolem sebe, vidí lidi, kytky, nebe, koho tedy těší svět, ten tu bude do sta let.

Všechno nejlepší a Boží požehnání do těch „alespoň 100 let“ přeji Pavlovi RYCHTOVI kolegyň z Radosti

Dubnový narozneninový kalendář

2. 4. Kamila Kupková

3. 4. Ilona Michalčíková

4. 4. Petr Bsirský

5. 4. Dana Hrušková ☺

Milí kolegové, přejeme vám do dalších let zdraví, radost, pohodu a spoustu pracovního elánu.

kolektiv Chráněných dílen sv. Josefa

Chcete uspořádat výstavu fotosoutěže MŮJ SVĚT 2017?

Ve Slezském zemském muzeu v Opavě v březnu skončila výstava fotosoutěže snímků pracovníků, dobrovolníků a klientů Charity celé ČR MŮJ SVĚT 2017. Výstava se nyní vydává na pouť městy ČR a v itineráři má stále volné termíny. Pokud byste měli zájem uspořádat výstavu ve Vašem městě, pište na mail mludek@charitaopava.cz.

••• Informace

• Dílny se na Velikonoce mají co ohánět

Chráněné dílny ve Vlastovičkách se budou v předvelikonočním i velikonočním čase muset ohánět. O jejich zboží je velký zájem a tak kromě úspěšného prodeje v Obchodním centru Breda & Weinstein vyrazí také na řadu prodejních akcí. Koncem března jste je mohli zastihnout při prodeji v prostorách sídla Moravskoslezského kraje v Ostravě, většina akcí ale na dílny čeká v dubnu. Hned první dva dny měsíce to budou tradiční Velikonoce na zámku v Kravařích a také trhy v Hněvošicích, 9. dubna v Mlýnu Vodníka Slámy a také a cute; v části Háje ve Slezsku Lhotě, 12. dubna budou dílny z Vlastoviček své zboží nabízet v budově ČEZ v Ostravě 17. dubna je čekají proslulé velikonoční trhy v Dřevěném městečku v Rožnově pod Radhoštěm.

• Charita pořádá kurzy focení pro zaměstnance

Kurz pro své pracovníky, kteří fotí na mobil, kompakť či fotoaparát, pořádá ve středu 19. dubna pod názvem „Fotografie kreativně“ Charita Opava. Seminář povede RoMi Michalčíková, lektorka zabývající se dlouhodobě oblastí propagace, práce s fotografií a sociálními sítěmi. Jeho cíle bude naučit se fotit, především akce, dát svým fotografiím příběh a náboj, a naučit se svými fotografiemi vyjádřit celkový děj akce. Účastníci se naučí základní dovednosti pro zachycení a vytvoření kvalitního fotografického záběru a specifika fotografování v různých světelných prostředích. Seminář bude probíhat prakticky, je proto potřeba mít s sebou vlastní fotoaparát, kompakť či mobil s foťákem, podle toho, na co fotíte. Seminář proběhne na faře v Jaktáři od 9 do 17 hodin a kapacitně je určen pro 17 účastníků. Zájemci se mohou hlásit u asistentky ředitele Charity Opava Svatavy Bláhoé na mailu blahova@charitaopava.cz.

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky posílejte na adresu: mludek@charitaopava.cz. Těšíme se na ně!

DOMOVNÍK

CHARITNÍ DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Tel. 553 612 780, e-mail: mludek@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Duben 2017.

TERNO